

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

Onaltıncı Lem'a

                                                          

                                                            

Aziz sıddık kardeşlerim Hoca Sabri, (R.H)Hâfız Ali, (R.H) Mes'ud, (R.H) Mustafalar, (R.H) Hüsrev, Re'fet, Bekir Bey(R.H), Rüşdü, Lütfüler(R.H), Hâfız Ahmed(R.H), Şeyh Mustafa(R.H) vesaire... Sizlere meraklı ve medâr-ı sual olmuş "Dört Küçük Mes'ele"yi malûmat kabilinden muhtasar bir surette beyan etmekliğe kalbimde bir hâtıra hissettim.

BİRİNCİSİ: Kardeşlerimizden Çaprazzâde Abdullah Efendi gibi bazı adamlar, ehl-i keşiften rivayeten bu geçen Ramazanda Ehl-i Sünnet ve Cemaat için bir ferec, bir fûtuhat olacağını haber verdikleri halde zuhur etmedi. Böyle ehl-i velâyet ve keşif, neden hilâf-ı vaki' haber veriyorlar? Benden sordular. Ben de birden sünûhat kabilinden olarak verdiğim cevabın muhtasarı şudur:

Hadîs-i Şerifte vârid olmuştur ki: "Bazen belâ nazil oluyor; gelirken karşısına sadaka çıkar, geri çevirir." Şu Hadîsin sırrı gösteriyor ki: Mukadderat, bazı şeraitle vukua gelirken geri kalır. Demek ehl-i keşfin muttali olduğu mukadderat mutlak olmadığını, belki bazı şerâitle mukayyed bulunduğunu ve o şeraitin vuku bulmamasıyla o hâdise de vukua gelmiyor. Fakat o hâdise, ecel-i muallak gibi levh-i ezeli'nin bir nevi defteri hükmünde olan levh-i Mahv, İsbat'a mukadder olarak yazılmıştır. Gâyet nadir olarak levh-i ezeli'ye kadar keşif çıkar. Ekseri oraya çıkamıyor. İşte bu sırta binaen, geçen Ramazan-ı Şerifte ve Kurban Bayramında ve daha başka vakitlerde

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

istihârâca binaen veya keşfiyat nev'inden verilen haberler, muallak oldukları şerâiti bulamadıkları için vukua gelmemişler; ve haber verenleri tekzip etmiyorlar. Çünkü mukadder imiş, fakat şartı gelmeden o da vukua gelmemiş. Evet Ramazan-ı Şerifte bid'aların ref'ine Ehl-i Sünnet ve Cemaatin ekseriyetle hâlis duası bir şart ve bir sebep-i mühim idi. Maalesef câmilere Ramazan-ı Şerifte bid'alar girdiğinden, duaların kabulüne sed çekip ferec gelmedi. Nasılki sâbık Hadîsin sirriyle: Sadaka, belâyı ref' eder. Ekseriyetin hâlis duası dahi, ferec-i umumîyi cezbeder. Kuvve-i câzibe vücuda gelmediğinden, fütuhat da verilmedi.

sh: » (L:96)

İKİNCİ MERAKLI SUAL: Bu iki ay zarfında heyecanlı bir vaziyet-i siyasiye karşısında bana, hem alâkadar olduğum çok kardeşlerime kavî bir ihtimal ile ferah verecek bir teşebbüs etmek lâzımken, o vaziyete hiç ehemmiyet vermiyerek bilâkis beni tazyik eden ehl-i dünyanın lehinde olarak bir fikirde bulundum. Bazı zatlar hayret içinde hayrette kaldılar. Dediler ki: "Sana işkence eden bu mübtedi' ve kısmen münafık baştaki insanların takib ettikleri siyaseti nasıl görüyorsun ki ilişmiyorsun?" Verdiğim cevabın muhtasarı şudur ki: Bu zamanda ehl-i İslâmın en mühim tehlikesi, fen ve felsefeden gelen bir dalâletle kalblerin bozulması ve îmanın zedelenmesidir. Bunun çare-i yegânesi: Nurdur, nur göstermektir ki, kalbler ıslah olsun, îmanlar kurtulsun. Eğer siyaset topuziyle hareket edilse, galebe çalınsa, o kâfirler münafık derecesine iner. Münafık, kâfirden daha fenadır. Demek, topuz böyle bir zamanda kalbi ıslah etmez. O vakit küfür kalbe girer, saklanır; nifaka inkılâb eder. Hem nur, hem topuz.. İkisini, bu zamanda benim gibi bir âciz yapamaz. Onun için bütün kuvvetimle nura sarılmağa mecbur olduğumdan, siyaset topuzu ne şekilde olursa olsun bakmamak lâzım geliyor. Amma maddî cihadın muktezası ise; o vazife şimdilik bizde değildir. Evet ehline göre kâfirin veya mürtedin tecavüzatına sed çekmek için topuz lâzımdır. Fakat iki elimiz var. Eğer yüz elimiz de olsa, ancak nura kâfi gelir. Topuzu tutacak elimiz yok!..

ÜÇÜNCÜ MERAKLI SUAL: Bu yakında İngiliz ve İtalya gibi ecnebîlerin bu hükûmete ilişmesiyle, eskiden beri bu vatandaki hükûmetin hakikî nokta-i istinadı ve kuvve-i mâneviyesinin menbaı olan hamiyet-i İslâmiyeyi tehyîc etmekle şeâir-i İslâmiyenin bir derece ihyasına ve bid'aların bir derece def'ine medâr olacağı halde, neden şiddetle harb aleyhinde çıktın ve bu mes'elenin âsâyışle halledilmesini dua ettin ve şiddetli bir surette mübtedîlerin hükûmetleri lehinde tarafdar çıktın? Bu ise, dolayısıyla bid'alara tarafgirliktir?

Elcevap: Biz, ferec ve ferah ve sürur ve fütuhat isteriz. Fakat kâfirlerin kılıncı ile değil. Kâfirlerin kılınçları başlarını yesin; kılınçlarından gelen faide bize lâzım değil. Zaten o mütemerrid ecnebilerdir ki, münafıkları ehl-i imâna musallat ettiler ve zındıkları yetiştirdiler. Hem harb belâsı ise hizmet-i Kur'aniyemize mühim bir zarardır. Bizim en fedakâr ve en kıymetdar kardeşlerimizin

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

ekserisi kırkbeşten aşağı olduğundan, harb vasıtasıyla vazife-i kudsiye-i Kur'aniyeyi bırakıp askere gitmeye mecbur olacaktılar. Benim param olsa, hüsn- rızam ile, böyle kıymetdar kardeşlerimin herbirisini askerlikten kurtarmak için, bedel-i nakdiye bin lira kadar da olsa, verirdim. Böyle yüzer kıymetdar kardeşlerimizin hizmet-i Kur'aniye-i Nuriyeyi bırakıp maddî cihad topuzuna el atmakta, yüzbin lira kendi zararımızı hissediyordum. Hatta Zekâ'nın bu iki sene askerliği, belki bin lira kadar mânevî faidesini kaybettirdi. Her ne ise... Kadr-i Kl

sh: » (L:97)

İ-i şey', bir dakikada bulutlarla dolmuş cev-i havayı süpürüp temizliyerek, semanın berrak yüzünde ziyadar Güneşi gösterdiği gibi, bu zulmatlı ve Rahmetsiz bulutları da izale edip hakaik-i şeriati Güneş gibi gösterir ve ucuz ve dağdağasız verebilir. Onun Rahmetinden bekleriz ki, bize pahalı satmasın. Baştakilerin başlarına akıl ve kalblerine îman versin, yeter. O vakit kendi kendine iř düzelir.

DÖRDÜNCÜ MERAKLI SUAL: Diyorlar ki: Madem sizin elinizdeki nurdur, topuz değildir; nura karşı muaraza edilmez ve nurdan kaçılmaz ve nurun izharından zarar gelmez. Neden arkadaşlarınıza ihtiyatı tavsiye ediyorsunuz? Çok nurlu Risaleleri halklara gösterilmesini men'ediyorsunuz?

Bu suale karşı cevabın muhtasar meâli şudur ki: Başlardaki başların çoğu sarhoş, okumaz. Okusa da anlamaz. Yanlış mânâ verip ilişir. İlişmemesi için, akılı başına gelinceye kadar göstermemek lâzım geliyor. Hem çok vicdansız insanlar var ki, garaz veya tama' veyahud havf cihetiyle nuru inkâr eder veya gözünü kapar. Onun için kardeşlerime de tavsiye ediyorum ki: İhtiyat etsinler, nâ-ehillerin eline hakikatları vermesinler. Hem ehl-i dünyanın evhamını tahrik edecek işlerde bulunmasınlar. (Hâşiye)

Hâtime

Bugün Re'fet Bey'in bir mektubunu aldım. Lihye-i şerife hakkındaki suali münasebetiyle diyorum ki: Hadşçe sabittir ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın Lihye-i Saadetinden düşen saçların taneleri mahduddur. Otuz kırk tane veya elli altmış tane gibi az bir miktarda iken, binler yerde Lihye-i Saadetin saçları bulunması, beni bir zaman çok düşündürdü. O vakit hatırıma gelmiş ki: Lihye-i Saadet, yalnız Lihye-i şerifin saçlarından ibaret değil, belki re's-i

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

mbarekinin traş olduŗa hiŗbir şeyini kaybetmiyen Sahabeler, o nurlu ve mübarek ve daim yaşayacak saŗları muhafaza etmişler. Onlar binlerdir. şimdiki mevcuda müsavi gelebilirler. Yine o vakit htırıma geldi ki: Acaba her cmde bulunan, sened-i sahih ile bu saŗ Hazret-i Risalet'in saŗı olduŗu sabit midir ki,

(Hâşiye): Cidd bir mes'eleye vesile olabilecek bir ltife: Dünkü gün sabahleyin bir dostumun damadı Mehmed yanıma geldi. Mesrurne, beşaretkrane dedi ki: "Senin bir kitabını Isparta'da tab'etmişler, oklar okuyorlar." Ben dedim: "O, yasak olan tab' deŗil belki mstensihle bazı nüshalar alınmış ki hkmet ona birşey demez." Hem dedim: "Sakın bunu senin dostun olan iki mnafaŗa söyleme. Onlar böyle birşey arıyorlar ki, bahane etsinler." İşte kardeşlerim, bu adam endan bir dostumun damadıdır; o münasebetle benim de ahabım sayılır. Fakat berberlik münasebetiyle vicdansız muallim ve münafık müdürün dostudur. Orada kardeşlerimizden birisi bilmiyerek öyle söylemiş. İyi oldu ki, en evvel geldi, bana haber verdi. Ben de tenbih ettim, fenalıŗın n alındı. Ve teksir makinesi binler nüshaları bu perde altında neşretti.

sh: » (L:98)

ona karşı ziyaret makbul olabilsin? Birden htırı geldi ki: O saŗların ziyareti, vesiledir. Resul-i Ekrem Aleyhissalt Vesselâm'a karşı salavat getirmiyse sebep ve bir hürmet ve muhabbete medrdır. Vesilelik ciheti o şeyin zatına bakmaz, vesilelik cihetine bakar. Onun iŗin eŗer bir saŗ hakikî olarak Lihye-i Saadet'ten olmazsa, madem zhir hle göre öyle telkki edilmiş ve o vesilelik vazifesini yapıyor ve hürmete ve teveccühe ve salvata vesile oluyor; kat' sened ile o saŗın zatını teşhis ve tyin lâzım deŗildir. Yalnız, aksine kat' delil olmasın, yeter. Çünki : Telkkiyat-ı mme ve kabul- mme, bir nev'i hüccet hükmüne geŗer. Bazı ehl-i takv böyle işlerde, ya takva veya ihtiyat veya azimet noktasında ilişseler de, husus ilişirler. Bid'a da deseler, bid'a-i hasene nev'inde dhildir. Çünki vesile-i salvattır. Re'fet Bey mektubunda diyor: "Bu mes'ele ihvanlar beyninde medâr-ı münakaşa olmuş." Kardeşlerime tavsiye ediyorum ki: İnişikaka ve iftiraka sebebiyet veren münakaşa etmesinler. Yalnız mdvele-i efkr suretinde nizasız mbahaseye alişsinlar.

                                                                              

hît-i Garbî'nin sâhilinde veya volkanlı, alevli, dumanlı dağın gözünde gurub ettiğini Zülkarneyn görmüş. Yâni: Zâhir nazarda Bahr-i Muhît-i Garbî'nin sevâhilinde, yazın şiddet-i hararetiyle etrafındaki bataklık hararetlenmiş, tebahhur ettiği bir zamanda o buhar arkasında büyük bir çeşme havzası suretinde uzaktan Zülkarneyn'e görünen Bahr-i Muhît'in bir kısmında Güneş'in zâhiri gurubunu görmüş. Veya volkanlı, taş ve toprak ve maden sularını karıştırarak fışkıran bir dağın başında yeni açılmış ateşli gözünde, semavatın gözü olan Güneş'in gizlendiğini görmüş.

Evet Kur'an-ı Hakîm'in mu'cizane belâgat-ı ifadesi bu cümle ile çok mesâili ders veriyor. Evvelâ: Zülkarneyn'in mağrib tarafına seyahatı, şiddet-i hararet zamanında ve bataklık tarafına ve Güneş'in gurub avânına ve volkanlı bir dağın fışkırması vaktine tesadüf ettiğini beyan etmekle, Afrika'nın tamam istilâsı gibi çok ibretli mes'elelere işaret eder. Malmdur ki: Görünen hareket-i Şems, zâhirîdir ve Küre-i Arz'ın mahfî hareketine delildir; onu haber veriyor. Hakikat-ı gurub murad değildir. Hem çeşme, teşbihtir. Uzaktan büyük bir deniz, küçük bir havuz gibi görünür. Hararetten çıkan sis ve buharlar ve bataklıklar arkasında görünen bir denizi, çamur içinde bir çeşmeye teşbihi ve Arabça hem çeşme, hem Güneş, hem göz mânâsında olan كَوْكَبٌ كَوْكَبٌ kelimesi, esrâr-ı belâgatça gâyet manidâr ve münasipdir. (Hâşiye) Zülkarneyn'in nazarında uzaklık cihetiyle öyle görüldüğü gibi, Arş-ı Âzam'dan gelen ve ecrâm-ı semaviyeye kumanda eden semavî hitab-ı Kur'anî, bir misafirhane-i Rahmâniyede sirac vazifesini gören musahhar Güneş'i Bahr-i Muhît-i Garbî gibi bir çeşme-i Rabbanîde gizleniyor demesi, azametini ve ulviyetine yaklaşıyor ve mu'cizâne üslûbu ile, denizi hararetli bir çeşme ve dumanlı bir göz gösterir. Ve semavî gözlere öyle görünür. Elhasıl: Bahr-i Muhît-i Garbî'ye çamurlu bir çeşme tâbîri, Zülkarneyn'e nisbeten uzaklık noktasında o büyük denizi bir çeşme gibi görmüş. Kur'anın nazarı ise herşeye yakın olduğu cihetle, Zülkarneyn'in galat-ı his nevindeki nazarına göre bakamaz, belki Kur'an semavata bakarak geldiğinden Küre-i Arz'ı kâh bir meydan, kâh bir saray, bazen bir beşik, bazen

(Haşiye): كَوْكَبٌ كَوْكَبٌ كَوْكَبٌdeki كَوْكَبٌ tâbîri, esrâr-ı belâgatça lâtif bir mânâyı remzen ihtar ediyor. Şöyle ki: "Sema ve yüzü, Güneş gözüyle zeminin yüzündeki cemâl-i Rahmeti seyirden sonra, zemin dahi deniz gözüyle yukarıdaki azamet-i İlahiyyeyi temaşayı müteakip; o iki göz birbiri içine kapanırken, rûy-i zemindeki gözleri kapıyor." diye mu'cizane bir kelime ile hatırlatıyor ve gözler vazifesine paydos işaretine işaret ediyor.

sh: » (L:100)

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

bir sahife gibi gördüğünden; sisli, buharlı koca Bahr-i Muhîti Atlas-ı Garbî'yi bir eşme tabîr etmesi, azamet-i ulviyetini gösteriyor.

İkinci Sualiniz: Sedd-i Zülkarneyn nerededir? Ye'cc, Me'cc kimlerdir?

Elcevap: Eskiden bu mes'eleye dair bir Risale yazmıştım. O vaktin mlhidleri onunla mlzem olmuşlardı. şimdilik hem o Risale yanımda yoktur, hem kuvve-i hâfızam ta'til-i eşgâl etmiş, yardım etmiyor. Hem Yirmidördüncü Söz'n nc Dalı'nda bir nebze bu mes'eleden bahsedilmiş. Onun için bu mes'elenin yalnız iki  nktesine gâyet muhtasar bir işaret edeceğiz. şöyle ki:

Ehl-i tahkîkin beyanına göre, hem Zülkarneyn nvanının işaretiyle, Yemen padişahlarından Zlyezen gibi "z" kelimesiyle başlıyan isimleri bulunduğundan bu Zülkarneyn, İskender-i Rmî değildir. Belki Yemen padişahlarından birisidir ki, Hazret-i İbrahim'in zamanında bulunmuş ve Hazret-i Hızır'dan ders almış. İskender-i Rmî ise, milâddan takrîben yz sene evvel gelmiş, Aristo'dan ders almış. Tarih-i beşerî, muntazam surette bin seneye kadar gidiyor. Bu nâkıs ve kısa tarih nazarı, Hazret-i İbrahim zamanından evvel doğru olarak hkmedemiyor. Ya hurafe-vâri, ya mnkirâne, ya gâyet muhtasar gidiyor. Bu Yemenî Zülkarneyn, tefsirlerde eskiden beri İskender namıyla iştiharının sebebi, ya o Zülkarneyn'in bir ismi İskender'dir ki, İskender-i Kebîr ve Eski İskender'dir. Veyaht Âyât-ı Kur'aniyenin zikrettiğİ hadisat-ı cz'iyeler; küllî hadisatın uçları olduğ cihetle..

Zülkarneyn olan İskender-i Kebîr'in Nbvvetkârane irşadatiyle akvam-ı zalime ile mil-el-i mazlume ortasında hâil ve gaddarların garetlerine mani olacak meşhur sedd-i in'in binasını kurduğ gibi; İskender-i Rmî misill müteaddid cihangirler ve kuvvetli padişahlar, maddi cihetinde ve mânevî âlem-i insaniyetin padişahları olan bir kısım Enbiya ve bazı aktâb dahi mânevî ve irşadî cihetinde o Zülkarneyn'in arkasında gidip iktida edip, mazlmları zâlimlerden kurtaracak çarelerin mühimlerinden olan dağlar ortalarında sedleri (Hâşiye), sonra dağlar başlarında kal'aları kurmuşlar. Ya bizzat maddî kuvvetleriyle veyahud irşad ve tedbirleriyle te'sis etmişler. Sonra şehirlerin etrafında surları ve ortalarında kal'aları, tâ son are olan kırkikilik topları ve kal'a-i seyyar gibi diritnavtları yapmışlar. Hatta ry-i zemînin en meşhur seddi ve kaç günlük uzak bir mesafe tutan Sedd-i ini Kur'an lisanıyla Ye'cc ve Me'ccn ve tabîr-i diğlerle tarih lisanında Manur ve Moğol denilen ve âlem-i beşeriyeti kaç defa zîr  zeber eden ve Himalaya Dağları'nın arkasından çıkan ve şarktan garbe kadar harab eden akvâm-ı vahşiye ve garetkâr milletlerin Hind ve in'deki akvam-ı mazlmeye tecavüzlerini durdurmak için o Himalaya silsilelerine yakın iki dağ ortasında uzun bir sed yaptığı ve o akvâm-ı

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

(Hâşiye): Rûy-i zeminde mürûr-u zamanla dağ şeklini almış, tanınmıyacak bir surete gelmiş çok sun'î sedler vardır.

sh: » (L:101)

vahşiyenin kesretle hücumlarına çok zaman mâni olduğu gibi, Kafkas dağlarında Derbent cihetinde yine çapulcu gâretgîr akvâm-ı Tatariyenin hücumunu durdurmak için Zülkarneyn-misal eski İran padişahlarının himmetiyle sedler yapılmıştır. Bu neviden çok sedler var. Kur'an-ı Hakîm umum nev-i beşer ile konuştuğu için, zâhiren bir hâdis-e cüz'iyeyi zikredip, umum o hâdiseye benzer hâdisatı ihtar ederek konuşuyor.

İşte bu nokta-i nazardandır ki, Sedd'e ve Ye'cüc ve Me'cûce dair rivayetler ve akval-i müfessirîn, ayrı ayrı gidiyor.

Hem Kur'an-ı Hakîm, münasebât-ı kelâmiye cihetinde bir hâdiseden uzak bir hâdiseye intikal eder. Bu münasebâtı düşünmiyen zanneder ki, iki hâdisenin zamanları birbirine yakındır. İşte Sedd'in harabiyetinden kıyametin kopmasını Kur'anın haber vermesi, kurbiyet-i zaman cihetiyle değil, belki münasebat-ı kelâmiye cihetinde iki nükte içindir: Yâni bu sed nasıl harab olacak, öyle de: Dünya harab olacaktır. Hem nasılkı fitrî ve İlâhî sedler olan dağlar metindir, ancak Kıyametin kopmasıyla harab olurlar; öyle de bu sed dahi dağ gibi metindir, ancak dünyanın harab olmasıyla hâk ile yeksan olabilir. İnkılâbât-ı zaman tahribat yapsa da, çoğu sağlam kalır demektir. Evet Sedd-i Zülkarneyn'in külliyetinden bir ferdi olan Sedd-i Çinî binler sene yaşadığı halde daha meydanda duruyor. İnsanın eliyle zemin sahifesinde yazılan, mücessem, mütehaccir, mânidar tarih-i kadîmden uzun bir satır olarak okunuyor.

Üçüncü Sualiniz: Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın Deccal'ı öldürmesi, hem Birinci Mektub'da ve hem Onbeşinci Mektub'da gâyet muhtasar ve size kâfi bir cevap vardır.

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□□

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

                                                                 

Aziz, fedakâr, siddik, vefadar kardeşlerim Hoca Sabri (R.H.) ve Hâfız Ali (R.H.); "Mugayyeb t-ı Hamse"ye dair S re-i Lokman'ın  hirindeki  yetin hakkında mühim سوالinize gâyet mühim bir cevap isterken, maatteessüf şimdiki h let-i ruhiyem ve ahv l-i maddiyem o cevapa m said değildir. Yalnız سوالinizin temas ettiği bir iki noktaya gâyet mücmel  aret edeceğiz.  u سوالinizin meâli gösteriyor ki, ehl-i ilhad tarafından tenkid suretinde mugayyeb t-ı hamseden yağmurun gelmek vaktine ve rahm-ı mâderdeki cen nin keyfiyetine itiraz edilmiş. Demi ler ki: "Rasadhanelerde bir âletle yağmurun vakt-i n z l  ke fediliyor. Onu da, Allah'tan ba 

sh: » (L:102)

kası da biliyor. Hem röntgen    iyle rahm-ı maderdeki cen nin müzekker, müennes olduğu anlaşılıyor. Demek mugayyebat-ı hamseye ittıla' kabildir?"

Elcevap: Ya murun vakt-i n z l  bir kaid'eye merbut olmadığı için, doğrudan doğruya me  et-i h ssa-i  l hiye ile bağlı ve hazine-i Rahmetten husus  iradeye t bi olduğunun bir sırr-ı hikmeti şudur ki: K inatta en mühim hakikat ve en kıymetdar mahiyet; nur, vücud ve hayat ve Rahmettir ki, bu dört şey; perdesiz, vasıtasız, doğrudan doğruya kudret-i  lahiyye ve me  et-i h ssa-i  lahiyyeye bakar. Sair masnuatta zahir  esbab, kudretin tasarrufuna perde oluyorlar. Ve muttarid kanunlar ve kaideler, bir derece irade ve me  ete hicab oluyor. Fakat vücud, hayat ve nur ve Rahmette o perdeler konulmamış. Çünki; perdelerin sırr-ı hikmeti o i te cereyan etmiyor. Madem v cudda en mühim hakikat, Rahmet ve hayattır; yağmur, hayata menşe ve medâr-ı Rahmet, belki ayn-ı Rahmettir. Elbette vesait perde olmayacak. Kaide ve yeknesaklık dahi, me  et-i h ssa-i  l hiyyeyi setretmiyecek; t  ki, her vakit, herkes, her eyde   k r ve ub diyete ve sual ve duaya mecbur olsun. Eğer bir kaide d hilinde olsaydı, o kaideye güvenip   k r ve rica kapısı kapanırdı. Güneş'in tul unda ne kadar menfaatler olduğu mâlûmdur. Halbuki muttarid bir kaideye t bi' olduğundan, Güneş'in çıkması için dua edilmiyor ve çıkmasına dair   k r yapılmıyor. Ve ilm-i be er  o kaidenin yoliyle yarın Güneş'in çıkacağını bildiği için, gaibden sayılmıyor. Fakat yağmurun c z'iyatı bir kaideye t bi olmadığı için, her vakit insanlar rica ve dua ile derg h-ı  lahiyyeye ilticaya mecbur oluyorlar. Ve ilm-i be er , vakt-i nüzûlünü tayin edemediği için, sırf hazine-i Rahmetten bir n met-i hassa tel kki edip hakikî   krediyorlar.

  te bu âyet, bu nokta-i nazardan yağmurun vakt-i nüzulünü, Mugayyeb t-ı Hamseye idhal

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

ediyor. Rasadhanelerdeki âletle, bir yağmurun mukaddematını hissedip vaktini tayin etmek, gaibi bilmek değil, belki gaibden çıkıp âlem-i şEhadete takarrübü vaktinde bazı mukaddematına ittıla suretinde bilmektir. Nasıl, en hafî umûr-u gaybiye vukua geldikte veyahud vukua yakın olduktan sonra hiss-i kablelvukuun bir nev'iyle bilinir. O, gaybı bilmek değil; belki o, mevcudu veya mukarreb-ül vücûdu bilmektir. Hatta ben kendi âsâbımda bir hassasiyet cihetiyle yirmidört saat evvel, gelecek yağmuru bazen hissediyorum. Demek yağmurun mukaddematı, mebâdîleri var. O mebâdîler, rutûbet nev'inden kendini gösteriyor, arkasından yağmurun geldiğini bildiriyor. Bu hal, aynen kaide gibi, ilm-i beşerin gaibden çıkıp daha şehadete girmiyen umûra vûsûle bir vesile olur. Fakat daha âlem-i şEhadete ayak basmayan ve meşîet-i hassa ile Rahmet-i hassadan çıkmıyan yağmurun vakt-i nüzûlünü bilmek, ilm-i Allâm-ül Guyûb'a mahsustur.

sh: » (L:103)

Kaldı İkinci Mes'ele: Röntgen şuaîyle rahm-ı mâderdeki çocuğun erkek ve dişisini bilmek ile □□ □□□□□□□□□□ □□ □□ □□□□□□□□

Âyetinin meâl-i gaybîsine münafi olamaz. Çünkü: Âyet yalnız zükûret ve ünûset keyfiyetine değil, belki o çocuğun acib istidad-ı husûsîsi ve istikbalde kesbedeceğı vaziyetine medâr olan mukadderat-ı hayatiyesinin mebâdîleri, hatta sîmâsındaki gâyet acib olan Sikke-i Samediyet muraddır ki, çocuğun o tarzda bilinmesi, ilm-i Allâm-ül Guyûb'a mahsustur. Yüzbin röntgen-misal fikr-i beşerî birleşse, yine o çocuğun umum efrâd-ı beşeriyeye karşı birer alâmet-i fârikası bulunan yalnız hakikî sîmâ-yı vechiyesini keşfedemez. Nerede kaldı ki sîmâ-yı vechîsinden yüz defa daha harika olan istidadındaki sîmâ-yı mânevîyi keşfedebilsin. Başta dedik ki: Vücut ve hayat ve Rahmet, bu kâinatta en mühim hakikatlardır ve en mühim makam onlarındır. İşte onun için o câmi hakikat-ı hayatiye, bütün incelikleriyle ve dekaikiyle irade-i hâssaya ve Rahmet-i hâssaya ve meşîet-i hâssaya bakmalarının bir sırrı şudur ki: Hayat, bütün cihazatıyla ve cihâtiyle şükür ve ubûdiyet ve tesbihin menşe ve medârı olduğundandır ki, irade-i hassaya hicab olan yeknesaklık ve kaidelik ve Rahmet-i hassaya perde olan vesâit-i zâhiriye konulmamıştır. Cenab-ı Hakk'ın rahm-ı mâderdeki çocukların sîmâ-yı maddî ve mânevîlerinde iki cilvesi var:

Birisi: Vahdetini Ehadiyetini ve Samediyetini gösterir ki, o çocuk âzâ-yı esasîde ve cihazat-ı insaniyenin enva'ında sair insanlarla muvafık ve mutabık olduğu cihetle, Hâlık ve Sâniinin vahdetine şehadet ediyor. O cenin bu lisan ile bağılıyor ki: "Bana bu sîmâ ve âzayı veren kim ise, bütün esasat-ı âzâda bana benziyen bütün insanların sâni dahi O'dur. Ve hem bütün zîhayatın sâni O'dur."

İşte rahm-i maderdeki cenînin bu lisani, gaybî değil, kaideye ve ittırada ve nev'ine tabî olduğu için mâlûmdur, bilinebilir. Âlem-i şEhadetten âlem-i gayba girmiş bir daldır ve bir dildir.

16. LEMA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 03 Mayıs 2024 21:29 -

İkinci Cihet: Sîmâ-yı istidâdiye-i hususiyesi ve sîmâ-yı vechiye-i şahsiyesi lisaniyle Sâniinin ihtiyarını, iradesini ve meşietini ve Rahmet-i hassasını ve hiçbir kayd altında olmadığını, bağırıp gösteriyor. Fakat bu lisan, gayb-ül-gaybdan geliyor. İlm-i ezelîden başkası, kabl-el vücud bunu göremiyor ve ihata edemiyor. Rahm-i mâderde iken bu sîmânın binde bir cihazatı görünmekle, bilinmiyor!

Elhasıl: Cenînin sîmâ-yı istidadîsinde ve sîmâ-yı vechiyesinde hem delil-i Vahdaniyet var, hem ihtiyar ve irade-i İlâhiyyenin hücceti vardır. Eğer Cenab-ı Hak muvaffak etse, mugayyebat-ı Hamseye dair bazı nükteler yazılacaktır. Şimdilik bundan fazla vaktim ve hâlim müsaade etmedi, hâtime veriyorum.

□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□

Said Nursî

□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□

* * *